

Ավետիք Իսահակյան

Գիշերն երագով, գորը կարոտով

Գիշերն երագով, գորը կարոտով՝
Նագելի տեսքիդ մընացի անհաս.
Աշխարհը հարբեց քո անուշ հոտով,
Մենակ ես քեզնից մընացի անմաս:

Ա՛խ, գոնե տեղըդ վարդեր ուղարկի՛ր,
Համբուրեմ, դընեմ մարած աչքերիս.
Գոնե վարդերիդ փշերն ուղարկիր, -
Համբուրեմ, գըզվեմ սիրավառ սրտիս...

1904

Ալեքսանդրապոլ